

Ksenija Ramovš****Delo Inštituta Antona Trstenjaka v letu 2002 za kakovostno staranje in dobre medgeneracijske odnose***

Inštitut Antona Trstenjaka posveča največji del svojega strokovno-znanstvenega, izobraževalnega, organizacijsko-svetovalnega dela razvoju in praktičnemu uvajanju socialne mreže sedmih programov za kakovostno staranje in sožitje generacij; to so:

1. ozaveščanje celotnega prebivalstva v skupnosti o kakovostnem staranju in o sožitju generacij v današnjih razmerah;
2. 10-urni tečaj za sožitje s starejšim družinskim članom, oziroma na sploh s starejšimi ljudmi;
3. 10-urni tečaj za pripravo na kakovostno starost ob upokojitvi;
4. 10-urni tečaj za upokojenece za boljše razumevanje mlajših dveh generacij;
5. prostovoljsko osebno družabništvo z osamljenim starim človekom;
6. medgeneracijske skupine za kakovostno starost;
7. krajevna samoorganizacija te socialne mreže

Naš temeljni program je ozaveščanje celotne skupnosti, kjer delujemo: občine, zavoda, krajevne skupnosti, župnije ali druge skupnosti. Že po nekaj letih smo prišli do spoznanja, da je potrebno za kakovostno staranje v današnjih razmerah, ko se delež starega prebivalstva povečuje, nujno delati s celotno skupnostjo. V letu 2002 smo mrežo razvijali zlasti v Trbovljah in v Ljubljani. Z delom pa smo začeli v Laškem, kjer smo med drugimi informativnimi akcijami razposlali po domovih okrog 25.000 informativnih zgibank o kakovostnem staranju in sožitju generacij.

V letu 2002 je končalo 2-letno usposabljanje 27 voditeljev iz Ljubljane, Trbovelj, Laškega, Škofje Loke, Sevnice, Koroške in drugod, 52 pa

je bilo pred zaključkom usposabljanja.

Ostale programe smo začeli razvijati pred nekaj leti. Lani je enoletni tečaj družabništva končalo 49 družabnic, 53 pa je bilo ob koncu leta pred zaključkom usposabljanja. Pred dvema letoma smo začeli razvijati dva kratka 10-urna tečaja v malih skupinah do 10 ljudi: enega za kakovostno staranje v letu upokojitve – tega smo lani izvedli poskusno za prvih 6 udeležencev – drugega pa za lepše sožitje s starejšim človekom v družini – za tega je zelo veliko zanimanje in lani ga je opravilo 47 ljudi.

Na pobudo upokojenece smo lani začeli razvijati kratek tečaj za upokojenece: za boljše razumevanje mlajših dveh generacij; v praksi ga bomo začeli izvajati z letom 2003.

Naša posebna izkušnja iz zadnjih let je uvajanje mreže navedenih programov v Ljubljani. Velikost mesta in s tem povezane okoliščine so vzrok, da so bili rezultati našega dela nekajkrat manjši, kakor v drugih krajih, kjer smo že delali. Trdo delo se je obrestovalo in leto 2002 je bilo prelomno. Odziv prostovoljcev in zanimanje za druge programe se je dvignil na raven, ki smo jo navajeni drugod.

Ena od zelo pomembnih izkušenj Inštituta v letu 2002 je tudi uvajanje skupin za samopomoč za starše duševno prizadetih odraslih v VDC Tončke Hočevnar v Ljubljani, ki se mu je pridružilo krajevno društvo iz Litije. Osebne stiske starih staršev so ob duševno prizadetih otrocih, čedalje hujše. Kakovostne skupine za njihovo lastno samopomoč so dobro sredstvo za njihovo reševanje. Prvih pet skupin staršev to potrjuje.

* Ksenija Ramovš je diplomirana socialna delavka, direktorica Inštituta Antona Trstenjaka v Ljubljani in predavateljica na Visoki šoli za socialno delo Univerze v Ljubljani.